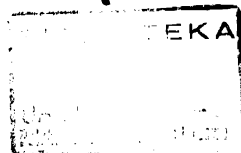

Warszawa, 21 września 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25205.

Kl. 30 d, 5/01.

Frei & Kasser A.-G.
(Zurych, Szwajcaria).

Bucik ortopedyczny.

Zgłoszono 26 lipca 1935 r.
Udzielono 9 lipca 1937 r.

Wynalazek dotyczy ortopedycznego bucika, zaopatrzonego w luźną lub stałą wkładkę, dającą stopie anatomicznie prawidłową powierzchnię oparcia. Wiadomo, że do podpierania stopy używa się wkładek o obustronnie lub jednostronnie do góry wygiętych częściach wysklepieniowych; wiadomo również, że do obuwia wbudowuje się lub wkłada narządy podpierające śródstopie. Wytwarzanie ortopedycznego obuwia tego rodzaju jest drogie, obuwie zaś takie jest duże i niezgrabne.

Wynalazek niniejszy polega na tym, że wkładkę podwyższa się wzdłuż całej zewnętrznej krawędzi i ścina się skośnie w kierunku ku linii środkowej tak, iż górna powierzchnia podporowa tej wkładki zostaje dopasowana do dolnej powierzchni

stopy, dolna zaś strona lub powierzchnia podporowa wkładki zostaje dopasowana do kształtu podeszwy wewnętrznej. Wkładka według wynalazku wypełnia całkowicie przestrzeń między podeszwą wewnętrzną a dolną częścią stopy, tak iż ciężar osoby używającej tego obuwia jest równomiernie rozdzielony na całej powierzchni podporowej stopy. W ten sposób uzyskuje się odciążenie wysklepienia bucika, wskutek czego wkładka, aczkolwiek cieńsza od wkładek znanych, nie łamie się i nie zniekształca, lecz usztywnia dostatecznie mocno wysklepienie bucika. Bucik według wynalazku jest więc mniejszy i lżejszy. Zaletę tę osiąga się w dużym stopniu dzięki specjalnemu wykonaniu wkładki według wynalazku w ten sposób, że jako wkładki używa się

narządu ukształtowanego w postaci litery U o dających się rozpięta ramionach, którego brzeg zewnętrzny, pokrywający się z zarysem podeszwy wewnętrznej, jest podwyższony, a ramiona są mniej lub więcej skośnie ścięte i doprowadzone tuż przed miejsca, w których znajdują się wypukłości (nasady) palców dużego i małego. Wykonanie takich wkładek pozwala na dogodnie uzyskanie wgłębień, służących do znanego wgłębnego osadzania pięty i wypukłości palców, przy czym dopasowywanie wkładki do stopy uskutecznia się przez odcinanie od ramion wkładki mniejszych lub większych kawałków, co w przypadku wkładek luźnych może uskutecznić sprzedający obuwie. Wielką zaletą wkładki według wynalazku polega na tym, że można ją dopasowywać do obuwia o różnej szerokości. Nie trzeba więc wytwarzać drogiej wkładek dopasowywanych specjalnie do każdego kształtu i każdej wielkości obuwia ortopedycznego; obuwie wytwarzane seryjnie można przemienić w obuwie ortopedyczne, odpowiadające stawianym wymaganiom, wkładając do niego wkładkę według wynalazku niniejszego.

Na rysunku przedstawiono przykłady wykonania wkładek według wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia bucik z wkładką, fig. 2 — widok z góry wkładki, fig. 3 — przekrój podłużny wkładki, fig. 4 — 6 przedstawiają przekroje wkładki wzdłuż linii IV — IV, V — V, VI — VI na fig. 2, fig. 7 i 8 — widok z góry względnie przekrój podłużny innej odmiany wykonania wkładki według wynalazku, fig. 9 — 11 — przekroje tej wkładki wzdłuż linii IX — IX, X — X i XI — XI na fig. 7, fig. 12 — 13 — dalszą odmianę wykonania wkładki w widoku z góry względnie w przekroju podłużnym, a fig. 14 — 16 — przekroje wkładki wzdłuż linii XIV — XIV, XV — XV, XVI — XVI na fig. 14.

Wkładka według fig. 1 — 6 posiada po-

stać płytki 1 z materiału elastycznego lub sprężystego, np. z masy sztucznej, fibry, drzewa lub metalu, rozciągającej się od pięty do śródstopia. Płytki 1 opiera się, zwłaszcza na przodzie i na tyle, na podeszwie bucika, część zaś środkowa tej wkładki podpira nie tylko wysklepienie stopy, lecz służy do wzmocnienia również i wysklepienia bucika.

Wkładka 1 posiada po stronie podłużnej, odpowiadającej stronie zewnętrznej bucika, wzmocnienie 2. Wzmocnienie to może być wykonane np. przez naklejenie pasków wykonanych ze sztucznego korka, gumy, skóry lub podobnego materiału. Dla wypukłości (nasady) palca dużego znajduje się wycięcie 3, dla nasady zaś palca małego — wgłębienie 4. Dalsze wgłębienie 5 wykonano pod piętą tak, aby kość piętowa zajmowała położenie możliwie niskie. Do podparcia środkowych kości śródstopia wykonano na wkładce 1 podpórki 7. Jeżeli wkładka leży na podeszwie wewnętrznej 10 tak, jak w przedstawionym przykładzie wykonania, wówczas przykrywa się ją osłoną 9.

W odmianie wykonania, przedstawionej na fig. 7 — 11, wkładka, służąca do podparcia stopy, składa się z trzech części 11, 11', 11'', przy czym część 11' posiada wgłębienie 5', służące do osadzania kości piętowej w położeniu obniżonym. Części 11, 11', 11'' umocowuje się na podeszwie wewnętrznej 10 każdą z osobna i przykrywa osłoną 9.

Wkładka według fig. 12 — 16 składa się z dwóch części 14 i 14' umocowanych z osobna na podeszwie wewnętrznej 10. Część 14 posiada wycięcie 5'', służące do podpierania obniżonej kości piętowej.

Wkładka według wynalazku może być zaopatrzona w osłonę wykonaną np. z miękkiej skóry i połączoną w kilku nieznacznych miejscach z tą wkładką. Między wkładką i osłoną można umieścić paski dowolnego kształtu i dowolnych rozmiarów

zamocowując je przez przyklejanie i t. d. Dzięki tym wymiennym i zamiennym paskom, kształt zasadniczy wkładki można dodatkowo dopasowywać do każdej stopy.

Wkładkę według wynalazku oraz paski wzmacniające wykonywa się najlepiej z masy sztucznej (w razie potrzeby ze skóry, korka, linoleum, filcu, gumy lub innego odpowiedniego materiału); wkładki i paski według wynalazku nie ulegają zniekształceniom, nie łamią się, podpierają dobrze wysklepienie stopy i nie mogą uszkodzić obuwia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Obuwie ortopedyczne posiadające wkładkę ciągnącą się od pięty do śródsto-

pia i na całej szerokości stopy, znamienne tym, że wkładka jest wgłębiona wzdłuż linii środkowej, przebiegającej w kierunku podłużnym podeszwy.

2. Obuwie ortopedyczne według zastrz. 1, znamienne tym, że wkładka jest wykonana z płytki w kształcie litery U, której ramiona rozciągają się wzdłuż zewnętrznej i wewnętrznej krawędzi obuwia, są zastrzone na brzegu wewnętrznym i złożone z jednego lub z kilku kawałków różnych materiałów, przy czym jedno z tych ramion może być krótsze od ramienia drugiego.

Frei & Kasser A. - G.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

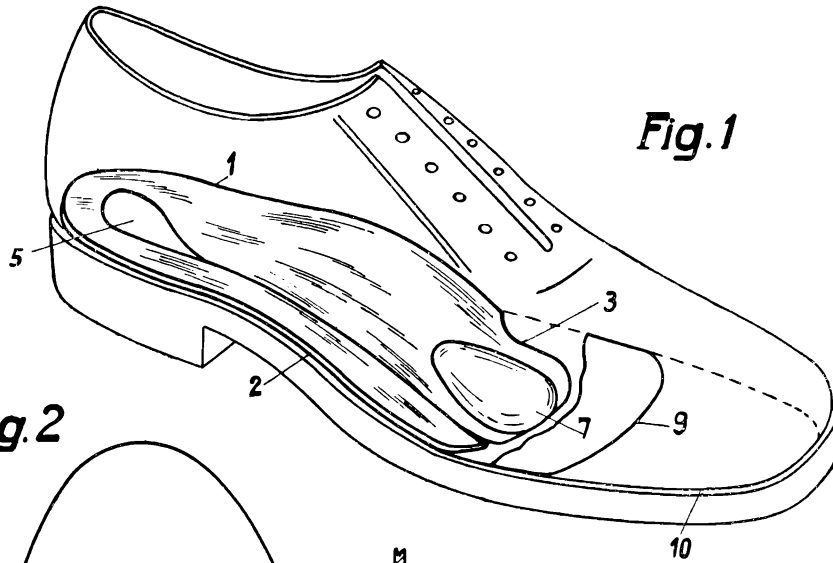

Fig. 1

Fig. 2

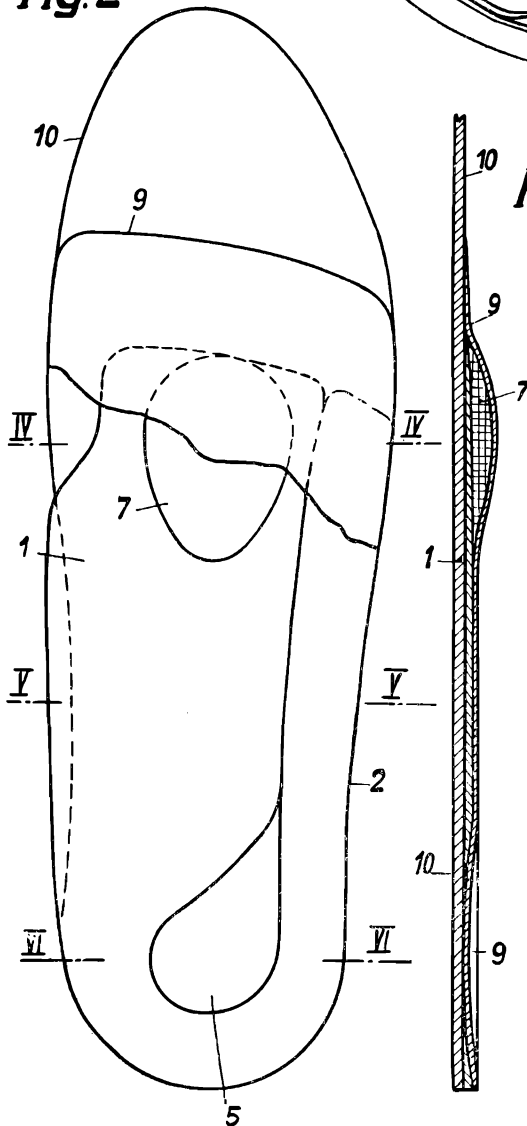

Fig. 3

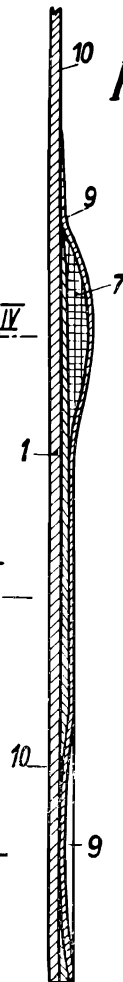

Fig. 4

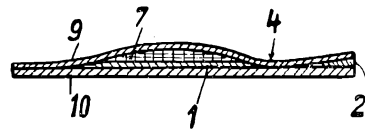

Fig. 5

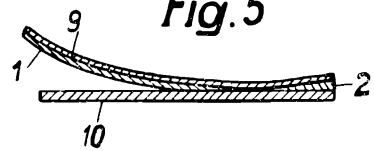

Fig. 6

